

Renkums college houdt vast aan AZC in wooncomplex Valkenburcht

21 januari 2026

Er lijkt amper beweging in het standpunt van het college van Renkum als het gaat om huisvesting van asielzoekers in het omstreden wooncomplex Valkenburcht in de beboste rand van Oosterbeek (gemeente Renkum). De bezwaren van de veelal hoogbejaarde bewoners van het complex worden welwillend aangehoord, maar “verplichtingen” en “solidariteit” geven de doorslag. Zo bleek tijdens een lange avond op het Renkumse gemeentehuis in Oosterbeek.

Lange avond brengt geen verandering

Opnieuw vond gisteravond een raadsvergadering plaats over een omstreden onderwerp: huisvesting van immigranten, steekwoord AZC.

De gemeenteraad kwam een week na de vorige bijeenkomst, toen een 'raadsontmoeting', wederom bij elkaar om te komen tot een standpunt over de huisvesting van asielzoekers in een complex van woningen aan de groene rand van Oosterbeek.

Rondom het gemeentehuis waren de inmiddels gebruikelijke beveiligingsmaatregelen getroffen: een ingehuurd veiligheidsdienst ijsbeerde op de gang, BOA's stonden voor de deur en een politie-auto speurde met een zoeklicht de omgeving af. Op het plein voor het gemeentehuis dranghekken en mobiele camera-installaties. Een teken van een gehavende democratie.

Ook nu kregen insprekers de gelegenheid hun verhaal te doen. Een verzoek van een raadslid om een geselecteerde bewoner van het beoogde wooncomplex aan tafel te vragen werd door een nipte meerderheid van de raad afgewezen. Het bleef dus bij de inspreekbeurten van maximaal 5 minuten.

De zorgen om de extreem lange wachttijden voor jongeren om aan een woning te komen, kreeg weinig substantiële weerklank. Ook de melding van een van de insprekers dat twee van de drie beschikbare verdiepingen van een leegstaand deel van het wooncomplex ooit als zorghotel slechts 35 personen huisvestte, bracht geen uitwisseling van feiten. Immers hoe breng je de beoogde 230 immigranten onder in een gebouw dat ooit over twee verdiepingen 35 bewoners telde? Moeten er dan 195 personen op de derde verdieping?

Het op termijn leegkomende huidige gemeentehuis in Oosterbeek was voor een van de insprekers een mogelijk alternatief, een vleugel voor huisvesting van jonge woningzoekenden, de andere vleugel voor immigranten. Maar ook dat idee landde niet.

Mogelijk ontstaan problemen omdat sprake is van een Vereniging van Eigenaren (VVE) die volgens een terzake kundige inspreker zeggenschap heeft over hoe er met de leegstaande ruimte wordt omgegaan. In een 'splitsingsakte' staan spelregels, zo zei de inspreker, en die zijn juridisch niet te negeren. Het college zou later in een reactie hierop aangeven dat dit een zaak is tussen de

ontwikkelaars en de COA, aangezien zij de contractpartijen zijn: “*we gaan er van uit dat zij dat goed hebben getoetst*”, zei de wethouder Eveline Vink (GroenLinks).

Emotie tegenover bezwaren

Het viel op dat lokale partijen met bedenkingen tegen de huidige plannen (het college spreekt over ‘een verzoek’) hun bezwaren met argumenten onderbouwden.

Zo werd gewezen op de talrijke excessen in en rond diverse asielzoekerscentra in andere steden en dat de krappe ruimte van 4m² per asielzoeker in de nu voorgestelde lokatie, tot spanningen zal leiden.

Ook de recente [noodkreet van de burgemeester](#) van de grotere buurgemeente Arnhem, Achmed Marcouch, zelf groot pleitbezorger van genereus opvangbeleid, dat het geweld van groepen asielzoekers in zijn stad de spuigaten uitloopt, kon geen beweging brengen in de standpunten van de voorstanders.

Daarentegen hielden raadsleden van de landelijke partijen als PvdA en D66 slechts morele pleidooien, pleidooien die aan alle reeds besproken bezwaren en alternatieven voorbij gingen. Opvang van immigranten was een morele plicht, gestaafd met verhalen van individuele asielzoekers. Ook verwijzingen naar gemaakte afspraken en de Spreidingswet waren voldoende om niet in te gaan op door insprekers en raadsleden aangedragen bezwaren en alternatieven.

Wist het college al veel eerder van de aanvraag van het COA?

Een pikant moment ontstond toen het raadslid Oswald Velthuisen van Leefbaar Renkum een papier in de lucht stak waaruit zou blijken dat het college al in januari 2025 wist dat er een aanvraag lag voor een AZC in de Valkenburcht. Echter de raad werd pas in december van dat jaar hierover geïnformeerd.

Het raadslid vroeg hierop een schorsing aan en verzocht de (waarnemend) burgemeester Marcel Fränzel, wethouder Vink en raadsleden even apart te overleggen. Na ommekomst van 15 minuten werd de vergadering hervat. In een zijkamer van de raadszaal was afgesproken dat de burgemeester met een ‘feitenrelaas’ zou komen om vast te stellen of er sprake is geweest van het

achterhouden van informatie aan de raad. Dat zou, indien aangetoond, een ernstige politieke misstap betekenen.

Tegen, voor en geschipper

Vooral de lokale partijen hebben bezwaren tegen het huisvesten van het voorgestelde aantal van 230 asielzoekers in een complex waar 100 (hoog-) bejaarde bewoners hun laatste jaren in rust en veiligheid willen doorbrengen. De beschikbare ruimte van 4m² per persoon, werd door verschillende raadsleden als onwenselijk gezien.

Echter aanpassing van die norm zou betekenen dat de voorgestelde lokatie niet zou kunnen doorgaan. Immers het COA heeft de gemeente laten weten dat de ontwikkelaars voor niet minder gaan dat dit getal, vermoedelijk gebaseerd op de gewenste opbrengsten.

De wethouder vond 4m² geen bezwaar, *“het is in elk geval beter dan niets”*. Dat gevangenen in Nederland een veel grotere ruimte is toebedeeld, veranderde haar standpunt niet.

CDA en VVD zochten naar een middenweg, waarbij vooral geschipperd werd met het aantal te huisvesten asielzoekers, wetende dat de COA en de ontwikkelaars niet voor minder (asielzoekers/opbrengsten) gaan.

PvdA en D66, gebonden aan landelijke kaders, hielden het bij een emotioneel appèl en hadden geen behoefte aan een verdere meer zakelijke onderbouwing. Ophouden met die crisis- en angstverhalen, aldus Fedor Cuppen van D66. Wel wilde hij nog een kleiner aantal asielzoekers overwegen.

Daar lijkt dan ook de enige marge in te zitten. Het college wekt de indruk, ondanks alle mooie woorden, niet van zins te zijn van haar plannen af te wijken. Zoveel werd duidelijk.

Burgemeester en wethouder gaan nog een keer langs de bewoners van het wooncomplex, die volgens raadsleden die hen eerder hadden bezocht, zwaar aangeslagen, bang en geëmotioneerd zijn.

Dedain voor de burger

Opmerkelijk is hoe de inbreng van de insprekers van de meeste raadsleden afglijden. Het wordt aangehoord, maar een inhoudelijke reactie is zeldzaam.

Wethouder Vink maakte het wel heel bont. Ingaand op de inbreng van de raadsleden zei Vink dat het *“gezellig moet zijn geweest”* dat zoveel raadsleden de bewoners al hadden bezocht. Raadslid Velthuisen (Leefbaar Renkum) schoot bijna uit zijn slof: *“U moet zich schamen voor deze uitspraak”* en verwees naar de emotionele toestand waarin veel bewoners verkeren.

Het incident is veelzeggend. Het dedain van bestuurders voor het wel en wee van de burgers is zeker sinds 2020, toen het land met grondwetsschendende vrijheidsbeperkingen werd overspoeld, wijd verbreid. Mondiale agenda's, het leed in verre landen, de macht van internationale NGO's, maken de landelijke en de lokale politiek vleugellam. Dogma's geven de marsroute aan, ongeacht het leed dat ze onder de lokale bevolking veroorzaken.

De burger wordt 'gehoord', keer op keer, maar de karavaan trekt verder.